

Mărti, 4 februarie 2014

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0051

Al 29-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2011)

Rezoluția Parlamentului European din 4 februarie 2014 referitoare la cel de-al 29-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2011) (2013/2119(INI))

(2017/C 093/01)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al 29-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2011) (COM(2012)0714),
- având în vedere raportul Comisiei intitulat „Raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2010)0070),
- având în vedere raportul Comisiei intitulat „Al doilea raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2011)0930),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 septembrie 2007, intitulată „Către o Europă a rezultatelor – aplicarea legislației comunitare” (COM(2007)0502),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2002 privind relațiile cu petiționarii în cazurile de nerespectare a dreptului comunitar (COM(2002)0141),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 aprilie 2012 intitulată „Actualizarea gestionării relațiilor cu petiționarii în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii” (COM(2012)0154),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la cel de-al 27-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009) ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul din 26 noiembrie 2013 al Serviciului juridic al Parlamentului European privind accesul la informațiile referitoare la cazurile de constatare prealabilă a neîndeplinirii obligațiilor în contextul EU Pilot și al raportului anual privind monitorizarea aplicării legislației UE,
- având în vedere documentele de lucru ale Comisiei care însoțesc cel de-al 29-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (SWD(2012)0399 și SWD(2012)0400),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale și cel al Comisiei pentru petiții (A7-0055/2014),

⁽¹⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 66.

Marți, 4 februarie 2014

- A. întrucât Tratatul de la Lisabona a introdus o serie de noi temeuri juridice menite să faciliteze punerea în practică, aplicarea și controlul respectării legislației UE;
- B. întrucât articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii europene definește dreptul la bună administrare ca fiind dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ceea ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în îndeplinirea misiunilor lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt susținute de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă;
- D. întrucât, conform Serviciului juridic al Parlamentului European, EU Pilot, o platformă online utilizată de statele membre și de Comisie pentru clarificarea situației de fapt și a cadrului juridic al problemelor legate de aplicarea legislației UE, nu dispune de niciun statut juridic și întrucât, conform Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, aceasta din urmă trebuie să pună la dispoziția Parlamentului rezumate privind toate procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, începând cu scrisoarea de punere în întârziere, inclusiv de la caz la caz, și, în cadrul EU Pilot, poate refuza doar accesul la date cu caracter personal,
1. reafirmă că articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) definește rolul fundamental al Comisiei de „gardian al tratatelor”; observă, în acest context, că dreptul și obligația Comisiei de a supraveghea punerea în aplicare a dreptului UE și, în special, de a introduce o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva unui stat membru care nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul tratatelor ⁽¹⁾, reprezintă o piatră de temelie a ordinii juridice a Uniunii și se înscriu, ca atare, în logica unei Uniuni bazate pe statul de drept;
  2. constată că, conform raportului anual ⁽²⁾ al Comisiei, aceasta a redus în ultimii ani numărul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, deschizând 2 900 de astfel de proceduri în 2009, 2 100 în 2010 și 1 775 în 2011; constată, de asemenea, că raportul anual indică o creștere a cazurilor de întârziere la transpunerea legislației europene în ultimii ani (1 185 în 2011, 855 în 2010, 531 în 2009) și că domeniile în care se înregistrează cele mai multe cazuri de neîndeplinire a obligațiilor sunt mediul (17 %), piața internă (15 %), transportul (15 %) și fiscalitatea (12 %);
  3. observă că, în 2011, procentul cauzelor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor soluționate înainte de începerea procedurilor pe lângă Curtea de Justiție a scăzut la 60,4 % față de 88 % în 2010; consideră că este esențial să se monitorizeze în continuare cu atenție acțiunile statelor membre, ținând seama de faptul că unele petiții adresate Parlamentului și unele reclamații adresate Comisiei se referă la probleme care persistă chiar și după închiderea unei cauze;
  4. ia act de faptul că, în total, 399 de cauze de constatare a neîndeplinirii obligațiilor au fost închise pentru că statele membre au demonstrat că respectă legislația UE, depunând eforturi considerabile pentru soluționarea lor fără proceduri judiciare; constată, de asemenea, că, în 2011, Curtea a pronunțat 62 de hotărâri în temeiul articolului 258 din TFUE, 53 dintre acestea (85 %) fiind în favoarea Comisiei;
  5. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea constantă a numărului de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor de către statele membre, având în vedere că, la sfârșitul anului 2011, erau încă în curs 763 de cazuri de transpunere tardivă, ceea ce reprezintă o creștere de 60 % față de numărul echivalent din anul precedent;
  6. observă că, la sfârșitul anului 2011, Comisia a sesizat pentru prima oară Curtea de Justiție cu privire la un caz de neîndeplinire a obligațiilor din cauza transunerii tardive, solicitând sancțiuni financiare în temeiul articolului 260 alineatul (3) din TFUE;
  7. consideră, cu toate acestea, că aceste statistici nu reflectă în mod exact actualul deficit în ceea ce privește respectarea dreptului Uniunii, ci reprezintă doar încălcările cele mai grave sau reclamațiile persoanelor sau organismelor celor mai vehemente; ia act de faptul că, în prezent, Comisia nu dispune nici de politica, nici de resursele necesare pentru identificarea sistematică a cazurilor de neconformitate și declanșarea unor acțiuni împotriva acestora ⁽³⁾;
  8. atrage atenția asupra faptului că acordul dintre instituțiile UE privind declarațiile care stabilesc relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere („tafel de corespondență”) a intrat în vigoare la 1 noiembrie 2011 și că, prin urmare, nu a fost posibil să se evalueze punerea sa în aplicare în acest raport anual;

⁽¹⁾ Articolele 258 și 260 din TFUE definesc atribuțiile Comisiei în ceea ce privește demararea procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor de către un stat membru. Mai exact, articolul 258 precizează că Comisia „emite un aviz motivat” dacă consideră că un stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul tratatelor.

⁽²⁾ Raportul Comisiei intitulat „Al 29-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE” (2011) (COM(2012)0714), p 2-3.

⁽³⁾ Studiu comandat de Parlament, Departamentul tematic C, „Instrumente pentru asigurarea implementării și aplicării legislației UE și evaluarea eficacității acestora”, Bruxelles 2013, p. 11.

Marti, 4 februarie 2014

9. se așteaptă ca Comisia să prezinte o primă analiză a acestor declarații înainte de 1 noiembrie 2014, astfel cum s-a angajat în raportul său anual;
10. consideră că, în ceea ce privește funcționarea procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolelor 258 și 260 din TFUE, Comisia ar trebui să se asigure că petițiile adresate Parlamentului și reclamațiile adresate Comisiei sunt examinate cu aceeași atenție;
11. observă că petițiile prezentate de cetățenii Uniunii se referă la încălcări ale dreptului UE, în special în domeniul drepturilor fundamentale, al mediului, al pieței interne și al drepturilor de proprietate; consideră că petițiile dovedesc că există în continuare cazuri frecvente și larg răspândite de transpunere incompletă sau de aplicare necorespunzătoare a legislației UE;
12. îndeamnă Comisia să considere asigurarea respectării legislației UE drept o adevărată prioritate politică, care să fie abordată în strânsă colaborare cu Parlamentul European, care are datoria de a garanta responsabilitatea politică a Comisiei și, în calitate de colegislator, de a se asigura că este el însuși cât se poate de bine informat pentru a-și îmbunătăți în permanență activitatea sa legislativă;
13. constată că este necesar ca, în cadrul procedurilor de soluționare a reclamațiilor, să se utilizeze în mod sistematic instrumente de promovare a respectării legislației UE și să se exercite dreptul de control al Parlamentului;
14. ia act de faptul că procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor are două faze: stadiul administrativ (de investigare) și stadiul judiciar, în fața Curții de Justiție; ia act de faptul că Comisia recunoaște că „cetățenii, întreprinderile și organizațiile interesate contribuie în mod semnificativ... prin raportarea deficiențelor în materie de transpunere și/sau aplicare a dreptului UE de către autoritățile statelor membre; ia act, de asemenea, de faptul că, „după detectarea problemelor, au loc discuții bilaterale între Comisie și statul membru în cauză, în vederea remedierii acestora, în măsura posibilului, utilizându-se platforma EU Pilot”⁽¹⁾;
15. constată, în acest context, că EU Pilot este definit ca o platformă de „discuții bilaterale între Comisie și statele membre”⁽²⁾, care „nu are niciun statut juridic, ci este doar un instrument de lucru în contextul autonomiei administrative a Comisiei”⁽³⁾ în cadrul procedurii prealabile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
16. regretă absența unui statut juridic al EU Pilot și consideră că „legitimitatea poate fi garantată doar prin asigurarea transparenței și a participării reclamanților și [a Parlamentului European] ... la EU Pilot” și că legalitatea poate fi garantată doar prin adoptarea, cât mai repede posibil, a unui act cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic care să reglementeze atât procedura preliminară de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, cât și procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, așa cum indică un studiu realizat recent de Parlament⁽⁴⁾; consideră că un astfel de act cu caracter obligatoriu ar trebui să clarifice drepturile și obligațiile juridice respective ale reclamanților și ale Comisiei și ar trebui să vizeze asigurarea, în măsura posibilului, a participării reclamanților la EU Pilot, garantând, cel puțin, informarea acestora cu privire la diferitele faze ale procedurii;
17. regretă, în acest context, faptul că nu s-a dat niciun curs rezoluțiilor sale anterioare și, în special, solicitării sale privind adoptarea unor norme cu caracter obligatoriu sub forma unui regulament în temeiul articolului 298 din TFUE, care să prevadă diversele aspecte ale procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și ale procedurii preliminare de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, inclusiv notificările, termenele obligatorii, dreptul de a fi audiat, obligația de a menționa motivele, precum și dreptul fiecărei persoane de a avea acces la propriul dosar în vederea consolidării drepturilor cetățenilor și garantării transparenței;
18. consideră că punerea în aplicare a platformei-pilot a EU trebuie consolidată în ceea ce privește transparența în relația cu reclamanții; solicită accesul la baza de date în care sunt stocate toate reclamațiile pentru ca Parlamentul să își poată îndeplini funcția de control asupra exercitării de către Comisie a rolului de gardian al tratatelor;
19. subliniază importanța bunelor practici administrative și solicită crearea unui „cod de procedură” sub forma unui regulament, al cărui temei juridic să fie articolul 298 din TFUE și care să stabilească diferitele aspecte ale procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;

⁽¹⁾ Raportul Comisiei (COM(2012)0714), p. 7

⁽²⁾ A se vedea pasajul citat la punctul anterior.

⁽³⁾ „Accesul la informații cu privire la cazurile de pre-constatare a neîndeplinirii obligației în contextul EU Pilot și al raportului anual privind monitorizarea aplicării legislației UE”, avizul din 26 noiembrie 2013 al Serviciului juridic al Parlamentului European.

⁽⁴⁾ „Instrumente pentru asigurarea implementării și aplicării legislației UE și evaluarea eficacității acestora”, p. 13.

Marți, 4 februarie 2014

20. invită, prin urmare, din nou Comisia să propună norme obligatorii sub forma unui regulament, în conformitate cu noul temei juridic reprezentat de articolului 298 din TFUE, pentru a asigura respectarea deplină a dreptului cetățenilor la o bună administrare, astfel cum este prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale;
21. reamintește că, în Acordul-cadru revizuit privind relațiile sale cu Parlamentul, Comisia se angajează să pună „la dispoziția Parlamentului informații rezumative cu privire la toate procedurile de încălcare a dreptului Uniunii încă din faza scrisorii oficiale de punere în întârziere, inclusiv, dacă Parlamentul solicită acest lucru, ... privind aspectele vizate de procedura de încălcare a dreptului Uniunii” și se așteaptă ca această clauză să pusă în practică cu bună-credință;
22. reafirmă, prin urmare, că Parlamentul are dreptul de a primi „informații detaliate privind actele sau dispozițiile specifice care ridică probleme la nivelul transpunerii, precum și privind numărul de reclamații referitoare la acte sau dispoziții specifice” ⁽¹⁾, și că, în vreme ce „Comisia are dreptul de a refuza accesul Parlamentului European la datele cu caracter personal din baza de date a EU Pilot”, Parlamentul are „dreptul de a solicita informații sub formă anonimă pentru a putea cunoaște pe deplin toate aspectele relevante ale punerii în aplicare a legislației Uniunii” ⁽²⁾;
23. salută faptul că toate statele membre participă la EU Pilot; speră că acest lucru va conduce la o reducere și mai mare a numărului de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; solicită o informare mai bună a cetățenilor cu privire la EU Pilot;
24. consideră aspectele referitoare la EU Pilot și, în mod general, la încălcarea dreptului UE și la accesul Parlamentului European la informațiile relevante privind procedura prealabilă de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor ca unul din punctele esențiale care trebuie avute în vedere în perspectiva viitorului acord interinstituțional;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Ombudsmanului European și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ „Accesul la informații cu privire la cazurile de pre-constatare a neîndeplinirii obligației în contextul EU Pilot și al raportului anual privind monitorizarea aplicării legislației UE”, p. 4.

⁽²⁾ Ibid. Comisia publică deja o cantitate importantă de informații în raportul său anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE.